

Bregendahl foreslog, at Forslaget skulde gaae umiddelbar til 1ste Behandling i Thinget, hvilket vedtoges uden Afstemning.

Derpaa gik man over til det 3die Punct paa Dagsordenen, nemlig 3die Behandling af de i Slutningen af Gaarsmødet anmeldte, i Landstthinget vedtagne, 5 Lovforslag, og da først til 3die Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den Bestyrelsen for det Thorvaldsenske Museum meddelte Eneret til at besørge Afstøbninger af Thorvaldsens plastiske Arbejder forfærdigede. Intet Endringsforslag var stillet.

Grundtvig: Ja jeg stemmer naturligvis til det Yderste imod nærværende Lovforslag, og jeg vilde inderlig beklage, hvis Folkethinget ved det første Monopol, som her er kommet under Forhandling, af en misforstaaet Orbdighed for Billedhuggerkongen Thorvaldsens Minde og af en meget mislig Omhu for hans Eftermæle og hans Kunstværkers Udbredelse vilde lade sig bevæge til at overse den frie Grundfætning, som maa blive ufravigelig hos os, dersom Bindstibeligbed skal trives, og dersom den ædle Bæddestrid i alle Livets Netninger og Sysler skal bringe os sine skønne og gyldne Frugter. Endelig vil jeg ogsaa gribe denne Leilighed til at takke den høitærede Minister, med hvem jeg i denne Sag har maattet være uenig, takke ham, fordi han ikke tiltroede mig den urimelige Mening, at Bestyrelsen for det Thorvaldsenske Museum, hvori en af vore ypperste Kunstnere har Sæde, ikke skulde ansees baade for villigere og dygtigere til at skaffe os værdige Afstøbninger af den udbødelige Kunstners Billedstøtter end Gibberne i Almindelighed; thi det har jeg aldrig noget Dieblisk kunnet tvivle paa; men jeg har troet, og jeg troer endnu, at ethvert Monopol, enhver Eneret til at forfærdige og sælge Noget som helst, ethvert saadant Monopol vil efter den fælles menneskelige Strøbelighed, jo længere det varer, desto mere bevirke, at Den, som besidder det, bliver eller befindes mindre levende, driftig eller omhyggelig til at betænke Kundernes Tarv og til at levere gode og billige Varer. Derfor er det min Overbeviisning, at det Thorvaldsenske Museum vil gjøre Kunstnerens Navn langt mere Ære og gjøre os og Verden langt mere Gavn og bedre Tjeneste,

forfaavidt som det har Medbestellere, end forfaavidt som det ingen skulde have, saa at jeg er vis paa, det er ligesaavel i det Thorvaldsenske Museums som i vor og i Kunstens sande Tarv at stemme imod dette Monopols Forlængelse.

Boisen: Jeg maa tilstaae, at jeg tiltræder, hvad der i denne Sag er blevet ytret af den 1ste Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (Willekens) og Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de District (Grundtvig), og navnlig kan jeg ikke indsee, hvorledes man har troet at ville kunne forsvare dette Monopol fra den nationale Side. Jeg synes nemlig, at først da vilde Thorvaldsens Værker kunne ansees for at være nationale her i Landet, naar de findes, om end i mindre gode Afstøbninger, selv i den allerringeste Bondehytte, men derimod ikke, naar de kun findes enten hos de mere Velhavende eller hos Kunstkjendere. Men uagtet dette agter jeg alligevel at stemme for Lovforslaget, thi jeg hylder den Grundfætning, at, hvor der ikke er en tvingende Nødvendighed tilstede, skulle vi undgaae at komme i Collision med det andet Thing. Jeg mener nemlig, at et godt Forhold mellem begge Thing maa være baseret derpaa, at det erkjendes, at man, hvor man kan, gjerne følger sig efter hverandre, og kun, hvor der er en tvingende Nødvendighed, staaer imod hverandre, og jeg mener, at et saadant godt Forhold vil være af den største Bigtighed, og derpaa vil det i Særdeleshed beroe, om vi virkelig kunne have en varig Brug og Nytte af vor frie Forfatning, og her kan jeg ikke see, at dette er en Sag, der som en Nødvendighed medfører, at Thinget behøver at afvige fra, hvad der allerede er vedtaget i det andet Thing, og derfor er det, at jeg agter at stemme for Lovforslaget.

Frolund: Jeg skal tillade mig en ganske lille Bemærkning, som jeg ikke har hørt fremføre før; det er nemlig den, at her jo ikke er Tale om Forlængelsen af en Lov, som eksisterer, men om Optagelsen af en Lov, som allerede i længere Tid ikke har eksisteret. Den var, efter hvad jeg har kunnet see, udløben i Februar; der har altsaa været en fri Mellemtid; i denne Mellemtid, som varer, indtil dette Lovforslag blev afgjort, maa det altsaa have staaet En-